

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik. Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

75. szám.

BRASSO, Csütörtök, július 2-án.

I-ső évfolyam 1885.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ozimű

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lapra.

Lapunk július elsejével a második félévbe lép-
vén, ezennel új előfizetést hirdetünk. Eddigi t. elő-
fizetőinket kérjük tisztelettel, szíveskedjenek előfizeté-
seiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy
küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen bekül-
detnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési ár:

jul.—decz. (fél évre) 3 ft 50 kr.

jul.—szept. (negyedévre) 1 ft 80 kr.

Külföldre félévre 10 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a »Brassó« kiadó-hivatalába (Alexi
könyvnyomdája, színház-utca 95. sz. a.)

Kiváratra bárkinek mutatóvány-számmal kész-
ségesen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentul sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b.
tömeges előfizetését, mit remél

a »BRASSÓ« kiadóhivatala.

Egy értesítő.

A tantígyről van szó. Erről a szakmáról,
melyhez minden apának, anyának jussa van,
s mely jobbára elvonul a publikum szemei
elől s csak zárvizsgáiban vagy eredményeiben
lép elének.

És sajátságos, a legtöbb szülő úgy van
az iskolai értesítővel, mint a gazdag ur az
adókönyvecskével: csak akkor bibelődik azzal,
ha épen muszáj. No, az pedig ritka eset.

Pedig szerfelett érdekes egy értesítő „a
brassói magyar királyi állami elemi és polgári
iskolák Értesítője”, melyet Orbán Ferencz
igazgató ur bocsátott közre.

Egy vaskos, tanulságos dolgokkal teleirt
füzet az, melyet csak az Isten őriz, hogy
könyv-számba nem veszik; annak is beille-
nék bátran, akár gonddal megdolgozott tartal-
mát, akár a nagy mennyiségű adatot tekintve,
mely abban felhalmozva van. Egy könyv az,
szeretetre méltó modorral megírva, érdekes ol-
vasmánynyal kitöltve.

Állami iskolák értesítője az.

Iskoláké, melyekért megalapításukig ke-
mény harcot kellett vívni véreink és áldozat-

kész férfiainknak és melyekért most, hogy
fennállanak immár, nagy küzdelmet kell vív-
nia tanári karának az átalakulás viszonyaival,
a helyzet által teremtett viszonyok konkurren-
ciájával. Iskoláké, melyeknek jelzőit nem
igen kedvelik sem a czirkumspektus, sem a
nem czirkumspektus atyafiaink, melyek tehát
Brassó város kétharmadának rokonszenvével
nem igen dicsekedhetnek.

De annál inkább bírják ezek az iskolák,
azok az ezekben dolgoztató tanárok a mi ro-
konszenvünket, a mennyivel több alkalmunk
van vívódásaik, fáradozásaik mélyébe látni, a
minek legpompásabb világító lámpáját ez az
Értesítő képezi.

Rendszerint az a szokás, hogy egy-egy
ilyen értesítő a maga szokásos statisztikai ada-
tai mellett tartalmaz helylyel-közzel értekezé-
seket az egyes tanvidék köréből, a min aztán
rendszerint nincs is áldás, mert laikus ember
nem igen szeret törődni sem a zanzibari szi-
getek közetviszonyaival, sem a kalmukok his-
tóriájával, sem a földrengések vitatott okaival,
annál kevésbé valami újdonságot felfedezett ártó-
féreg fiziológiájával; a mi pedig ott helylyel-
közzel végképen agyontárgyaltatik.

Ebben a könyvben olyannal, a mi delek-
táció végett van szépen, egyszerűen meg-
írva: a brassói népoktatásügy és az
állami iskolák tíz éves történetével
találkozunk.

Szépen van megírva! Az a fejlődés, me-
lyen keresztül jár állami iskolánk multja; a
szerepelt férfiak küzködése szemben Brassó
város hagyományos szűklelkiségével (pedig
azt mondják ők, hogy a kulturáért bármikor
áldoztak), míg létesítik azt, a miben most
gyönyörködhetik az ahhoz értő szemlélő; az
az állapot, melyben a tantígy itt évtizedeken
előlve vala, — mind oly dolgok, melyek az
olvasót végtől végig lekötik.

És még sem ez az, mely elismerésünket,
őszinte elfogulatlan gratulációinkat kikényszeri-
ti úgy az intézet igazgatója, állami ellenőr-
zője, valamint tanári kara iránt.

Hanem az az önértékes, hazafias hang, a
tantígynek ama lelkes reprezentációja, mely
az egész dolgozaton végig árjadoz, ez az, ami
nekiünk itt a leszorított légkörben szerfelett jól
esik. Mert kétségtelen igaz az, hogy a tan-
így, az iskola, a tanár kettős misszióval bír.

A tanítás küldetése, és a hazafias szellem ter-
jesztésének szép, nemes és nehéz missziójával.

Ezt fejezi ki a füzet első lapján így:

„Érdemesnek tartjuk a visszatekintést any-
nyival inkább, mivel ezen iskolák, melyeket
az igazi közszükség teremtett meg s
hazafias buzgalom hívott életre, rö-
vid pályafutásuk alatt az oktatás
örökbecsü érdekei mellett itt Bras-
sóban a magyar nemzeti közszellem
és a humanizmus érdekeit egyaránt
szolgálták.”

Igaz!

Berti Allan.

Anglia és Oroszország. Egy párisi sürgöny azt
híreszteli, hogy a konservatív angol kormány, melynek
Oroszország iránt táplált ellenséges érzületéhez szá-
mos kombinációt fűztek, jegyzéket intézett Oroszor-
szághoz, s benne készségét fejezi ki az afgán határ-
kérdés minél előbbi teljes megoldásáról. Ugyan-e
forrás úgy tudja, hogy Bismarck és Salisbury augusz-
tus havában találkozni fognak; találkozásuk célja,
hogy Anglia és Németország kölcsönös megállapodásra
jusson s Anglia a hármasszövetségbe lépjen. Salis-
bury kormányra lépte óta az orosz hírlapok folyton
óvinézkedéseket sürgetnek az afgán határokon, mint-
hogy elkerülhetetlennek tartják az Angliával való ösz-
szetűzést.

Francia-román vámháboru. Ordega francia kö-
vet utasítást kapott, hogy abban az esetben, ha az
ez idő szerint hatályban levő kereskedelmi egyezmény
meg nem hosszabbíttatnék, a francia-török szerződés
alkalmazását követelje, és jelentse ki, hogy ha ez nem
történne, Franciaország prohibítív vámokkal fogja a
román terménycikkelt sújtani.

A francia követ közölte a román kormányval,
hogy kormányának román terménycikkeltel szemben
prohibítív-vámok behozását fogja indítványozni, miután
Franciaország kívánatára a román kormány ki nem
elégítőleg válaszolt.

Az erdélyi szászok és a nyelvkérdés.

I.

Már lapunk egyik mult számának irodalom ro-
vatában tettünk volt említést azon figyelemre méltó
művecskéről, melyet a Pancsován megjelenő „Banater
Post” című német lap szerkesztősege, illetve dr. V—y
Z. közrebocsátott, válaszul a helyi szászpartí lap szer-
kesztőjének „Die Sprachenfrage” (a nyelvkérdés) című
röpiratára.

Oly érdekes a kis mű, hogy szolgálatot vélünk
tenni t. olvasóinknak, ha abból néhány szemelvényt
izleltől bemutatunk. Fontosságot ennek különösen
azon körülmény szolgált, hogy német lap, szintén

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Országos kiállítás -- Pütkörczen.

(Vége.)

Nyájas olvasó! Az én keserves históriámnak
vége van. . . .

Tegnap reggel óta megnyílt az országos kiállítás
— nálam . . . mind a három szobánkban, a konyhá-
ban, a spájzban, az udvaron, a kertben, még a pad-
láson és a pinczében is! . . .

Oh, ez nem tréfa, — ez komoly, rettenetes és
borzadalmas valóság!

A komám asszony beváltotta ígéretét; ő „meg-
tett, a mit lehetett!” A Samu és a felesége, az
én feleségem, meg mind a két leányom felmentek Bu-
dapestre. . . . Én pedig és a Szidike, mi ketten itthon
maradtunk.

És akárhogy forgatom elmémbe ezt a dolgot,
habár tótágast áll is az eszem tőle, — be kell látnom,
hogy nincs a világon olyan matheseos professzor, a
ki ezt másképpen bírta volna kikalkulálni.

A legborzasztóbb benne, hogy ez a fatális kis
bírbics sehogy, de sehogy sem hallgat, és még a
menybeli angyalok sem találják kedvét. . . . De rám
van bízva, s itt megszűnik minden. — Ha főzted Lő-
rinez, hát add meg!

De valamint első őseinket a paradicsomban, úgy
bűfejemet is a szükség találékonyrá tette. Tegnap
reggel óta tűrhető állapotok foglaltak helyet házamnál,
a mióta ugyanis minden felkelhető és mozdítható ki-
mozdult helyéből.

Ágyak, diványok, székek, kasztenek, zongora,
fazekak, teknők, képek, csebrek, vasak és érczek . . .
és minden új és újabb grüppirozást, berendezést és
hivatást nyertek. Van itt minden nemű és fajta pa-
villon, csárda, csarnok, kioszk és állvány; az ipar,
művészet, kereskedelem, nyers és főtt termények ren-
geteg sokasága és véghetetlen tarkasága, . . . és még
az egészségügy is számtalan pontokon, a legtermészete-
sebben van kiállítva.

Hogy a budapestinek a rendezése és karban tar-
tása mekkora gondot adott és ad az illető rendező-
knek? azt nem tudom; de hogy ez itt én nekem
nem csekélyebb gondot ad: erre akár egy kiló
cziánkálit vehet bárki. . . .

Hanem az én drága védenczem meg van elé-
gedve, és ez a fődolog. — Most is éppen azt éne-
keli, hogy:

— La-la, ju-czu, lö-lö, ma-ma, szi-czi, bu-bu,
lal-la, lal-la, la! . . .

Kíváncsi vagyok már most az én jurimra, mikor
leérkezik. — Brrr! . . .

Lőrincz diák.

Emlék-képek 1859-ből.

Síri nyugalomra készülének e század ötvenes
évei, s rá egy eljövendő jobblét hajnalának pirjai kez-
dének hazánkra feltűnedezni.

Az abszolút hatalom felemészteni látszott önma-
gát, mint Saturnus gyermekeit.

A monarchia délnyugoti oldalánál Cavour állt
őrszemen. Lánglelkének hő sugarai elhatoltak hoz-
zánk is. Igen, Piemont volt a tüzpont, mely fiatalja-
inkat a szabadság zászlója alá, a tettek terére hivo-
gatá. Franciaországból pedig III. Napoleon ringatá
csalálmokban hazánk nagy száműzöttét.

Készült, forrott valami. Hogy mi: kevesen tudták.
A napisajtó bilincsbe verve; a haza keserves
igában.

Azon korban Európa Bismarckja III. Napoleon
vala. Az 1859-iki év első napján a párisi császár a
nem kedvező viszonyt emlegeté az újévet üdvözlő
osztrák követnek, s csakhamar tudta belőle e világrész,
hogy lesz háboru, lesz hadi zaj.

Ugy is lett.

De milyen is volt csak azon kor!

A tavaszi napok nagyon is forróvá váltak az
osztrák hadfiaknak Olaszországban, s a mellett kezdettek
ágyukkal is fűteni. Franciaország és Piemont had-
sergével gyűlt meg a bajok.

Megtörtént az első ütközet Montebellonál; az

németországi eredetű közönség, a délmagyarországi svábok közlönye nyilatkozik így. A füzetke levekben van írva; ime kivonatilag az első.

„Engedje meg mindjárt kezdetben megjegyeznünk, hogy soha sem esett oly nehezünkre véleményt mondani, mint most. Sőt ez lehetetlennek is tűnik, mint-hogy tárgyilagosságot ígértünk; de tárgyilagosan csak akkor lehet bírálni, ha tárgyilagosan tartott művel van dolgunk. És mindazonáltal folyton a tárgyilagosság keretén belül akarunk maradni.

De vajjon az ön „A nyelvkérdéshez Magyarországon“ című füzete ily nemű munkákhoz tartozik? Megtartja-e azon hangot, mely még egy annyira korlátolt szellemű munkától elvárható? Azon kifejezések, melyeket az Ön füzetében találunk, a nyilvánosság elé tartoznak?

Tisztelt kartárs ur! Távol tőlünk, önt és elvtársait felvilágosítani azon nagy tévedés felől, melyben önök vannak; hisz tudjuk, hogy háládatosabb munka volna: gyapjút nyírni kutyáról, mint Magyarország halálos ellenségeit egy jobbról meggyőzni. Engedje meg, hogy füzete első 23 oldaláról, melyek, mint látjuk, az osztrák publiczista és politikus, dr. Fischhoff Adolf egyik művéből vették át, csak röviden emlékezzünk meg s csak azon helyeket jelezzük, hol kartárs ur az igazságot lépésről-lépésre arcuzul üti, vagy a hol ön hazáját — feltéve, hogy önnek is csak van egy! — a hol ön Magyarországot neveltségessé tenni és rossz színbe helyezni akarja; szóval: a hol ön hazulról ír.

Ha nem tévedünk, akkor e sorok czélja, a különféle államok nyelvkérdéseit szellőztetni, hogy azon végcélhoz érjen: „Miképen kellene Magyarországon a nemzetiségi törvényt módosítani, hogy az összes Magyarországon élő nemzetiségeknek igazság szolgáltatassék.

— A nyelvkérdés ellen — mint ön mondja — itt is, ott is sokat vétenek; de sehol sem üzetik az-azal oly égbe kiáltó visszaélés, mint a mi országunkban. Mint okadatolja ön ezt, legyen megengedve többek között egy példát felhozni.

Azt mondja ön Németországról: »Németország azon szerencsés helyzetben van, nagy területén 45 milliónál több lakos között csak mintegy 2½ millió nem magyarjku polgárral birni s. p. csak három távolabb határvidéken: Északi Sziléziában, Keletporoszországban s Elzász-Lotharingiában. Az itt alkalmazásban lévő nyelvtörvények nem engedik félreismereni a germánizálás tendenciáját, de történelmi fejlődés tekintetéből megmagyarázható és részben igazolható.

Kartárs ur nem fogja rosszalni nekünk, ha azon ártatlan kérdést kockáztatjuk: miért magyarázható meg a germánizáló tendencia éppen itt, holott ön fen-nebb az eloroszosítást barbárnak jelzé?

Elzász-Lotharingiáról így ír ön: „Lényegesen mások a viszonyok Elzász-Lotharingiában. A régi német császárság ezen tiszta német területrészeknek gyalázatos rablása XIV. Lajos által béke idejében, éppen a nemzetiség érdekében feltétlen visszahódítandó volt a rablótól. Ha tehát a francia uralom alatt lefolyt két század alatt a népesség kis töredéke gallizáltatott, úgy nem oly nehéz azokat ismét germanizálni. Ezenkívül a bekebelezésnél szabad elhatározására bízott mindenkinek, vagy Franciaországba kivándorolni, vagy mint francia állampolgár Elzász-Lotharingiában maradni. Ezzel minden jogos kíváalomnak elég tétetett és jo-

gosan senki sem panaszkodhatik, ha ott a francia nyelv nem egyenjogusittatik teljesen a német nyelvvel. Mindazonáltal tény, hogy a német nyelvet nem bíró francia lakosságra illő tekintettel vannak ott. A köz-igazgatási és törvénykezési hatóságok üzleti nyelve és a közép- és felső iskolák tannyelveül a német nyelv van ugyan előírva, de azért francia vidékek népiskoláiban megtartatott a francia nyelvtan.

Vajjon az említett idézetek igényelnek-e kommentárt, s mily közel állanak azok az igazsághoz, annak megítélését t. olvasóinkra bizzuk, a kik bizonyára nagyobb igazságszeretettel bírnak, mint azon sorok, melyeket kartárs ur a legesekélyebb tárgyilagosság nélkül leirt.

De sehogy sem rosszalhatjuk ezt t. kolléga ur-nak. Mint szász és esküdt magyar-ellenség nem is tehetett ön másként, mint hogy a statisztikai adatokkal akár egy bosszuálló — sit venia verbo — elkényeztetett gyermek bányék. Hisz az ön czélja — a mint azt később be is bizonyítjuk — azt kimutatni: hogy az oroszok és más nemzetek elnyomói valódi angyalok a magyarokkal szemben.

Ön kénytelen volt tehát, hogy ezen bevezetést azon tárgyilagosságon tartsa, a melyet mi a szászoktól és a »Deutscher Schulverein« fővezéreitől hallani rég megszoktunk.

A marosludas—besztercei vasut.

Az 1884. évi XXXII. t.-cz. felhatalmazá a közlekedési minisztert, hogy a maros-ludas—besztercei helyi érdekű vasutra az építési és üzleti engedélyt az 1880: XXXI. t.-cz. alapján megadhassa. Az ennek következtében folytatott tárgyalások sikerre vezetvén, közmunka- és közlekedési miniszter ur ő nagyméltósága ő császári és apostoli királyi felségének Feldafingban f. é. június hó 9-én kelt legfelsőbb elhatározása alapján, a marosludas—besztercei helyi érdekű vasut építésére és üzemeltetésére vonatkozó engedélyokmányt báró Kemény János, gróf Eszterházi Kálmán, Gyarmathy Miklós, Korbuly Bogdán és Horovitz Sámuel engedélyeseknek f. hó 18-án kiadta. Az engedélyezett vasut a m. kir. államvasutak keleti vonalának marosludasi állomásából kiindulva, M.-Záh, K.-Sármás, N.-Czég, Szt.-Mihálytelke, Lekencze, Kerles és Kentelke községek érintésével a szamosvölgyi vasut deés-besztercei vonalához csatlakozva, e vonal egy részének együttes használata (peáge) útján fog Beszterceig vezetetni. A vasut építési hossza mintegy 110 kilométer. A vasut egy vágányra, normál szélességgel építendő ki. A második vágány akkor rakandó le, ha a vasut évi brutto bevétele kilométerenkint a 14,000 o. é. forintot eléri. A legnagyobb emelkedés 10‰, a pálya hegyi részein 25‰. A legkisebb görbület félátmérője általában 250 méternél kisebb nem lehet; községek közelében ezen görbület 150 méterig lecsökkenthető, mely esetben a maximális emelkedés 7‰-nál nagyobb nem lehet. Az alkalmazandó Bessemer- vagy Martin-féle aczélsínek folyóméterenkénti súlya a pálya völgyi szakaszaiban 20 kilogrammban, a hegyi szakaszokon 23.6 kilogrammban állapítottatott meg. Az egész vonalon, a csatlakozási állomásokat ide nem értve, 9 állomás és 3 kitérő létesítendő. Üzleteszközökre a költségvetésben 200,3000 forint számított; a mennyiben azonban az üzletvitelt a m. kir. államvasutak akként fognák elvállalni, hogy a szükséges üzleteszközöket is

osztrákok csatát vesztek. Részben fiaink vére festébe a dus növényzetű csatátért; mire nekünk a titkos örömréztet vonult át keblünkön s andalgók magunkban:

„Még jőni fog, még jőni kell
Egy jobb kor“

Elveszett csakhamar a második csata is az osztr. hadseregére nézve Magentánál.

Mi dehogy búsultunk. Érzettük, hogy majd

„A síri gyászolás öröm-
Hangokká változik;
Keresztüldörgi a hazát
Kelettől nyugotig.“

Három az Isten igaza, szokta mondani a magyar. A második esélyt hamar is követte Solferinónál a harmadik; érdemlett koronája a két előbbinek. Csak osztrák részről 17000 hunyta be aznap ottan örökre szemeit. Itthon pedig felzendült a dal:

„Megjebbül még állapotunk,
Van Isten az égben.
Csak egy villám, csak egy szózat
Isten ajakáról,
Legördül a rabbilincs a
Hű magyar lábáról.“

A solferinói eget-földet rázó dörgedelmek miatt a bécsi kormány lábai alatt megingott a talaj.

Vesztett csaták, veszített tartomány!

A megjédt Bach iparkodott minden kigondolható eszközzel bátorítani csüggedő hiveit. Figyelme sok

mindenre kiterjedt; még subvenczionált bábjátékosokat is küldött ki faluról-falura, városról-városra, fürdőről-fürdőre.*) E bábjátékosokból Zajzonnak is kijutott vala egy, ki a fürdő szokott közönsége előtt bábjaival produkálta: mint gyurja le a német a magyart.

Éppen akkorra esett Kazinczy születésének századik éve; alkalam, hogy nemzeti ünneppé váljék. Az is lett.

Nem volt politikai dolog; Bach nem tilthatta be. Napjai meg is voltak már számlálva. Ünnepeztük országSZerte. Tápot nyert általa a hön érző honfi kebel.

Irtak lapjaink azokról nagyon sokat. Legtöbbet lehetett olvasni azonban a sorok között.

Az abszolút uralom nem tudott hamarjában kiocsudni ijedelméből. Kedvezett az idő. A Kazinczy-ünnepélyek átszellemítették a haza magyarságát, elég volt rá pár hónap.

Megerősült a nemzeti önértzet és önbizalom; magyar öltönyt cserélte fel az idegenszerűt.

Széltiben zengett az ének:

„Megvirul még valaha,
Nem lesz mindig s ne is legyen
A magyarnak éjszaka.“

Hittük: közel az idő; lesz még feltámadás!!!

Bartha Károly.

*) A zajzoni bábjátékos egy brassói szász gymnáziumot végzett személy volt; tán még ma is él.

rendelkezésre bocsátandják, kötelesek az engedélyesek a fenti 200,300 frtnyi összegnek megfelelő névértékű törzs-részcvényeket a m. kir. államvasutak, illetve az államkincstár tulajdonába átadni. Az engedélyokmány a vasut tényleges építési tőkéjét 2.185,000 forintban állapítja meg; a névleges tőke utólag fog meghatározatni. Az engedélyezett vasutnak a helyi érdekű vasutak iránti törvényben foglalt összes kedvezmények megadattak.

A részlettervek az engedélyokmány kiadása napjától számított 6 hónap alatt a kormánynak előterjesztendők, s azok jóváhagyásától számított két év alatt a pálya kiépítendő s a közforgalomnak átadandó.

A forgalomra nézve az államvasutak igazgatóságával, a posta közvetítése iránt a közlekedési miniszteriummal a szerződések már megkötöttek. A pálya részletes tervezete e hét végével be lesz fejezve, a kisajátítási eljárás folyamatban van és a hét végén szintén befejeztetik.

Szemben azon tendenciózus hírleléssel, mintha a marosludas-besztercei vasut kiépítése még most is kérdéses lenne — szolgáljanak czáfólatul ezen tények.

Kulturregylet.

Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület tagjai.
Alapító tagok névsora:
(Folytatás.)

Gr. Bethlen Károly, Bethlen, gr. Bethlen Pál, Kolozsvár, gr. Beldi Kálmán Kolozsvár, K. Biasini Domokos, Kolozsvár, ifj. K. Biasini Domokos orsz. képvis. Kolozsvár, Biasini Sándor kereskedő, Kolozsvár, Biró János gyógyszer., Kolozsvár, Blaskovich Ernő, Budapest, Blaskovich Miklós, Budapest, Bónis Mihály, Kolozsmegye főjegyzője, Borbát Sándor postamester, B.-Hunyad, Borbély Karolina Segesvár, br. Bornemisza Lajos, Kolozsvár, dr. Borosnyói Béla N.-Szeben, a brassói áll. iskola tantestülete, Brassói magyar társalgó egyesület, Bucsny Gábor birtokos 100—100 forint. A budapesti kir. József-műgyetem ifjusága 206 forint, a budapesti magyar ország. közp. tak. pénzt. 200 forint, Burdács Alajos, M.-Vásárhely 100 forint.

Concha Győző egyet. tanár, Kolozsvár, Csató János alispán, Nagy-Enyed, gr. Csáki László Budapest 100—100 forint. Csekonics Endre, Budapest 500 forint. Csernátóni Lajos orsz. képvis. Budapest, ifj. Cséri Lajos, Budapest, Csik-Csátószeg községe, dr. Csiki Viktor egyet. tanár, Kolozsvár, czeplédi népbank, Czepléd város, gr. Czirákv Béla, Budapest 100—100 forint.

Darvas János plébános, Bács (Kolozsm.), Dániel Gábor főispán, Sz.-Udvarhely, Dániel Gábor képviselő, Budapest, Dávid Antal, Kolozsvár, D. Deák József, Kolozsvár, Deák Albert, Kolozsvár, a deési csizmadiaipartársulat, a deési polg. fiu- és leányisk. tantestülete, a deési polg. olvasókör, a deési tak. pénztár, Demjén K. könyvkereskedő, Kolozsvárt, gr. Dessewffy Aurél, Budapest, gr. Dégenfeld Gusztáv, Budapest, a dévai állami főreálisk. tanári kara, a dévai állami tanítóképződe ifjusága, a dévai csizmadia-s timártársulat, a dévai előlegezési szövetkezet, Domborád Gyula p. ü. főbiztos, Kolozsvár, Dorgó Albert kir. közjegyző, Kolozsvár, Duha Imre, Kolozsvár 100—100 forint.

Egyed Ferencz unit. pap, Homoród-Szt.-Pál, Emich Gusztáv képvis. Budapest, Endstrasser Benedek építész, Kolozsvár 100—100 forint. Engel Józsefné Sárosi Klára 200 forint, gr. Erdődy György, Budapest, gr. Erdődy István főlovaszmester, Budapest Erzsébetváros, gr. Eszterházy Anna, Gyaluban, gr. Eszterházy Kálmán Kolozsmegye főispánja, gr. Esterházy Mihály, Cseklész, 100—100 forint. Gr. Esterházy Móricz főispán, Budapest 500 forint.

Felsőfehérvári unit. egyh. kör Felső-Rákos, Felsővincz város, Ferencz József unit. püspök, Kolozsm. 100—100 forint. Gr. Festetics Taszilló, Bpest 500 forint. Félegyházi tak. pénzt. és fehéregyházi keresk. hitel iparintézet és népbank, Fülöp Ferencz orsz. tébolydai másod orvos, N.-Szeben 100—100 forint.

Folytatjuk.

T a n ü g y.

Brassó megye tanfelügyelője a következő értesítést teszi közzé:

A magyar nyelvben kevésbé jártas vagy egészen járatlan népiskolai tanítók számára a magyar nyelv elsajátítása végett a folyó évi nyári szünidő alatt hat heti póttanfolyam tartatik a következő városokban, u. m. Losoneczon, Sárospatakon, Baján, Aradon, Kolozsvárt, Székely Keresztúron, Zilahon, M. Szigeten és Csáktornyan, a póttanfolyamon résztvevő tanító 70 krnyi napidíjban részesül s lehetőleg ingyen szállással is ellátatik.

A székely-keresztúri póttanfolyam folyó évi július hó 20-án fog kezdődni s az abban résztvevő tanítók 70 kr. napi segélyben s ágynémün kívül elszállásol-

lásban részesülnek. A résztvenni óhajtó tanítók f. évi július hó 10-ig jelentsek be ebbeli szándékukat Brassó-megye tanfelügyelőjénél.

A póttanfolyam végén f. évi augusztus 20—22-ik napján magyar nyelvi tanképesítő vizsgálat fog ugyan ott tartatni. Ezen vizsgálatra oly tanítók is jelentkezhetnek, kik a póttanfolyamban nem kívánnak résztvenni, de ezek is felhivatnak, hogy ebbeli szándékukat f. évi július 10-ig Brassó-megye kir. tanfelügyelőjénél multhatlanul jelentsek be.

A helybeli áll. iskolák közvizsgái.

Igéretünkhez képest, a mennyire lapunk szűk tere engedi, megemlékezünk a helybeli m. kir. áll. iskolák vizsgáiról.

A fiu- és leány polgári iskolák vizsgálatai június hó 20-án és 22-én tartattak, érdeklődő közönség s nagyságos Koós Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő ur és a gondnokság egy pár tagjának jelenlétében. Terünk nem engedi, hogy az egyes tantárgyakban elért eredményeket részletesen regisztráljuk, de nem hagyhatjuk kiemelés nélkül a leányoknál a magyar irodalomból s magyar történelemből, ugyszintén a franczianyelvből, — a fiuknál a természetrajzból, az anyanyelv és szám-tanból feltüntetett igen szép sikert. Élvezettel, mondhatnók, — lelkesültséggel hallgattuk a szebbnél-szebb feleleteket s jószoltunk magyar hazánk s nemzetiségünknek egy szebb jövőt azon fiak s leányok előmeneteléből, kik a tudomány és hazaszeretet csarnokába ily módon vezetettnek ügybuzgó s derék tanítóik által.

A jelzett osztályok ének- és zenevizsgáiról is meg kell emlékeznünk. A vegyesen produkált ének és zongora darabok nem mindenben elégitették ki várakozásunkat; nem főképen azért, mert nem láttuk föltüntetve az egyes osztályokban fokozatosan elért eredményt, s míg a jobb növendékek többször lettek feleleteik által kiküntetve, addig gyengébb tanuló föl sem szólítottott.

Különben készséggel nyilváníttuk, hogy míg ezen vizsgánál örömmel tapasztaltuk a zongoratanító kitűnő képzettségét s módszerét, addig a műének tanítójáról is feljegyezhetjük, hogy vasszorgalommal igyekszik megvalósítani a költő azon mondását: „Dalában él a nemzet.”

Szándékosan hagyjuk utoljára a szabadkézi rajzot, női munkát, és asztalos iparmunkát. A ki visszaemlékezik a tíz év előtti tanügyi mizériákra, a melyben a brassói magyar iskolakötelesek leledzének, s látja ma a nevelés és tanügy terén elért eredményeket, lángoló öröm tölti s kell hogy eltöltse kebelét. Valóságos kiállítás volt az intézet 3 nagy terme. Egyikben a női munkák, másikban a szabadkézi rajzok s harmadikban az asztalos iparszakból készített tárgyak ragadták meg a szemlélő figyelmét. A felmutatott siker úgy a tanítóknak, mint a tanulóknak becsületére válik.

A belvárosi fiu- és leány-, valamint a Bolonya külvárosi elemi iskolák vizsgái folytatólagosan június 23., 24., 25. és 26-ik napjain tartattak, melegen érdeklődő nagy közönség jelenlétében.

Referádánk nem terjedhet ki részletekre, de örömmel jegyezzük fel, hogy azt, a mit mi legelső sorban várunk és vártunk az elemi iskoláktól, hogy t. i. növendékeit magyar szellemben s magyar jellemben nevelje, s az életre szükséges gyakorlati ismeretekkel ellássa, megelégedéssel tapasztaltuk.

Teljesítsék is magasztos tisztüket ezután is azon nemes intenczióval, hogy hazájuknak tesznek szolgálatot, midőn kicsinyeink gondos nevelése körül fáradoznak, s jutalmuk — az elismerés — melyet mi is megadhatunk, el nem marad.

Június 21-én volt az összes áll. iskolás növendékeknek torna-vizsgálója. Erről csak azért akartunk pár szót szólni, mert osztjuk azon elvet, hogy „ép testben lakhatik csak ép lélek.” Az egyes csoportoknak beosztott tananyagból arról győződünk meg, hogy a tanítótestület helyesen fogta fel a népiskolai tornaszat lényegét. Az elért eredmény kielégítette a nagy közönség kíváncsiságát; de egyre mégis figyelmeztetjük a t. tornatanítókat, s ez az: mindenütt, de legkivált a tornaszatnál sokkal több fegyelmet kívánjanak, követeljenek tanítványaiktól.

Szólanunk kellene még az áll. alsóbb fokú ipariskola vizsgáiról s az ez alkalommal rendezett munkakiállításról; minthogy azonban erről jelent meg már lapunkban tárgyilagosa leírás, itt csak annyit jegyzünk meg, hogy ezen új intézmény is biztos lépésekkel halad célja felé, s hogy azt el is érendi, arra biztosítékot látunk a vezetőség, illetve az igazgatóság gondosságában és tárgy szeretetében.

S ezzel be is végezzük általánosságban re-

ferádánkat, de előbb melegen ajánljuk a helybeli állami iskolákat a t. közönség jóakaró figyelmébe ajánljuk azoknak kik óhajtták, hogy gyermekeik helyes és czélirányos s igazán magyaros szellemben neveltesse. Az összes tanítótestület pedig fogadja legőszintébb elismerésünket azon ügy nevében, melynek szolgálatában állanak, szorgalmas munkásságáért, s az igazgatóság leljen megnyugvást ama tudatban, hogy a szorgalom és gondos fáradozás előbb-utóbb maradandó gyümölcsöt terem.

Egy tanügybarát.

Felhívás

az erdélyrészi magyar közművelődési egylet tagjaihoz.

A közművelődési egylet feladata lévén a hazafiság fejlesztése, a magyar műveltség terjesztése és tagjai anyagi és szellemi érdekeinek előmozdítása és megvédése, — az egylet brassó-megyei tagjai ezennel felhivatnak, minden ez irányban felmerülő ügyeikben a kulturegylet alelnöke dr. Weisz Ignác ügyvédhez fordulni és ott ügyeket előadni, hogy a kulturegylet választmánya, esetleg elnöksége a tagok érdekében eljárasson.

Brassó, 1885. június hó 26-án.

A kulturegylet választmánya.

Helyi és vidéki hírek.

Elischer József kitűnő s közkedveltségnek örvendő tankerületi főigazgatónk kedd reggel óta ismét városunkban van. Ez alkalommal a szász főgimnázium érettségi vizsgájára jött. Isten hozta közénk!

Peteli István jeles írónk, a Petőfi társaság tagja, két nap óta városunkban időzik. Isten hozta!

Hymen. A helybeli róm. kath. főgimnázium tanári karának egyik legjelesebb tagja, Bournáz Ernő a napokban jegyet váltott Török József derék tatrangi ev. lelkész kedves leányával. Üdvözljük a mátkapárt s örömatyát, sok szerencsét kívánva a boldog frigyehez.

Lapunk szerkesztője a mai gyorsvonattal Budapestre utazik, hogy megkezdje az országos kiállításon a brassói kiállítási tárgyaknak beható tanulmányozását. A tárgyak leírása lapunkban annak idején meg fog jelenni.

Éjjeli zene. A brassói önk. tűzoltó egylet zenekara tegnap este 9 órakor gyönyörű műsorozatu éjjeli zenét adott inspektorának és egyleti szárnysegéd Mandl Henrik urnak azon alkalomból, hogy nászutazásáról visszaérkezett. Az éjjeli zene csakis a Mandl család utóbbi gyászesele miatt maradt el, lévén e szerenade akkorra tervezve, midőn Mandl ur tényleg visszaérkezett. A főtér zsufolva volt hallgató közönséggel, mely gyönyörködött a tűzoltó zenekar művészi játékában.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter az apáczai közégi iskolát államivá nyilváníttotta. E szerint állami iskoláink vannak a megye területén: Bácsfaluban, Türkösön, Csernátfaluban, Pütkerecen, Tatrangon és Apáczán; összesen 18 tanító, 3 nőtanító, 2 munkatanítónővel és 6 óvónővel, s így 6 községben mindössze 29 magyar tanerővel. Munkába van véve még a barcza-ujfalusi; Zajzon, Krizba és Hosszufalu, hol késtek az éji homályban?

Erdei ünnepély. A brassói önk. tűzoltó egylet vasárnap, július 5-én a kis Honterustéren erdei ünnepet rendez, melyre az egylet pártoló tagjait, jóakaróit, a helyi összes egyleteket és testületeket tisztelettel ezuttal is meghívja. Kivonulás reggel 7 órakor a központi őrtanyától. Visszavonulás esti 8 órakor.

Közigazdasági előadók. A földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter Nagy-Küküllőmegye közigazdasági előadójává Gutenau Károly hívzi nagybirtokost; Kis-Küküllőmegye közigazdasági előadójává pedig Dániel Elekest nevezte ki.

Egy király, a kinek nincs hitele. Lajos bajor király, mint ismeretes, költséges szeszélyei miatt örökös pénzzavarban van. Mint a „Standard” most írja, a hitelt mindenfelől megtagadták a királytól. Ez ügyben Vilmos német császár és a bajor királyi ház tagjai közt bizalmas levélváltás foly. Az angol lap szerint a király a csőd szélén áll, de Vilmos császár mindenáron meg akarja azt akadályozni.

Bukaresti hírek. Vodianer bukaresti alkonzul Budapestre utazott és két hét múlva tér vissza Bukarestbe. Báró Saurma bukaresti német követ véglegesen elhagyta Bukarestet. Vasárnap délután 2 órakor bucsuzik el Szinájában a királytól, ki szombat 6 órakor érkezett Sigmaringenből Szinaiba, hol a nyarat tölteni fogja. Báró Mayr Ernő bukaresti követ jul. hó 1-én kezdi meg szabadságidejét.

Utezai botrány Kaposváron. Sajnálatos eset történt pénteken este felé Kaposvár főutcáján. Az esetről velünk közlött részletekből csak annyit említünk, hogy a megye egyik közszeretettben álló ügyvédje Kaposffy Jenő arczul vágta Spalényi Norbert századost az 52-ik gyalog serezedből — állítólag — családjánál történt tolokodása miatt.

Vasuti szerencsétlenség. A Kis-Körösről Kalo-esára jövő hajnali vonat, midőn június 27-én Keczei állomástól az öregcsertői állomás felé megindult és ezt a keczeli állomás táviratilag jelezte, az öregcsertői ór a sorompót lakásáról az elzáró sodronnyal leeresztette az átjárót mind a két felén, nem nézte azonban meg, hogy a pálya és sorompó közé zárt egy kétlovas paraszt kocsit a kocsiban alvó gyerekekkel. A vonat robogására a gyerek felébredt ugyan és a kocsiból kiugrott, de a lovakat a vonat a kocsiival együtt összetörte. A mozdony és egy máhás kocsit a vonatról kisiklott, de az volt a szerencse, hogy egyik jobbra, a másik balra siklott és így a vonaton levők, kivéven a vezető személyzetnél történt kisebb sérüléseket — baj nélkül megmenekültek.

»Ugy szerettem, majd megettem!« Ezt a nótát dalolhatja most Kiss Árpád népénekes, aki csakugyan majd megette kedvesét, a mennyiben már az orrát le is harapta. Tegnapelőtt este a b.pesti király utczai Löffelmann fele kávéházban buzdukt föl Kiss erre a nagy szerelemre, ami miatt a hűvösön ül. A megcsontított szegény leányt budai lakásán ápolják.

Egy milliót öröklő város. Velenczében néhány nap előtt halt meg Antonio Merangoni, bécsi olasz kereskedő, ki összes, egy millió lirát tevő vagyonát végrendeletileg szülővárosának, Udinének hagyományozta.

Urnó és szolga. Bernből írják, hogy Dalley faluban néhány nap előtt szenzációs eset történt. Egy Testuy-Bovard nevű fiatal özvegy két gyermekével, egy szolgálóval s egy Jacques Sámuel nevű 30 éves férjcseléddel lakott egy nagy, szép falusi házban. A szolga szerelmes lett asszonyához midőn nemrég megtudta, hogy ez nőül menni készül, először őt lőtte agyon, azután két lövéssel önmagát.

A kolera. Szombaton Madridban két ember betegedett meg és egy halt el kolerában. Az inficiált kerületekben 1274 betegedési és 566 haláleset fordult elő. Vasárnap Madridban egy és a kerületekben 511 ember esett a járványnak áldozatul. Számos újabb betegedési esetet jelentenek.

Hibaigazítás. Mult számunk második tárczájában, az »Országos kiállítás Pütkerecen« című cikkben több értelemzavaró sajtóhiba maradt, melyeket ezennel kiigazítottunk. Így mindjárt a 2-ik sorban »kiállításnak« kellene állani »kiállásnak« helyett; a 4-ik sorban az első szó »Hát« helyett »Hogy« olvasandó; a 14-ik sorban »gondol-e« hibás, e helyett »gondolt-e« olvasandó. A második oldal első tárczahasájának 15-ik sora így kezdődik: »sem bánom«, innen az »azt« szó kimaradt, tehát »azt sem bánom«; végül a 7-ik sorban alulról »Nem tudom én« helyett »Nem tudnám én« olvasandó.

Irodalom.

Vörösmarty Mihály összes műveiből Méhner Vilmos jeles kiadónk ismét 4 újabb füzetet (31—34) adott ki, a melyek méltó társai elődjeiknek. Tartalmuk: Az áldozat; Cillei és a Hunyadiak és Julius Caesar. A 32. füzetel már az ötödik kötet kezdődik. Egy-egy legdiszesebben kiállított füzet ára 35 kr. Ajánljuk ezen gyönyörű, irodalmunknak diszére való munkát a t. olvasó b. figyelmébe.

Haladások az orvosi tudomány terén. Ez czime azon általunk annak idején már ismertetett felolvasásnak, melyet dr. Fabriczius Ágost, jeles fiatal orvosunk még a télen tartott s mely most füzet alakjában Zeidnernél meg is jelent (németül). Ma is csak ismételtetjük: élvezettel olvastuk s becsületére válik szerzőjének. Ára 10 kr.

Közigazdaság.

Gyapjuterelés és gyapjumosás.

(Vége.)

Az intézet gyapjuterelésünk fokozására nagy hatást gyakorolt s vezetői ismert személyiségénél fogva a termelők általános bizalmát bírja. Az igazgatóságban Visontai Kovács László (a képviselőház érdemdús háznagya) mint elnök, Hanover Miksa mint alelnök s Karsai Albert és Forrai Henrik mint igazgatók foglalnak helyet; a felügyelő bizottság pedig id. Muzslay Sándor elnökle alatt Cséry Lajos, Huszár István és Nádosy György tagokból áll. Az intézet ügyeit állandóan a széles körben szakember gyanánt ismert Kűh Károly vezérigazgató vezeti oly kiváló eredménnyel, hogy az évről-évre mind nagyobb tért hódít az országban.

A gyár közel az osztrák-magyar államvasut pályaudvarához (V. Kárpát-utca 9. sz.) a legújabb mű-

tani készülékekkel van felszerelve évenkénti 100,000 métermázsa mosatási képességgel, úgy hogy bármely gyapjumennyiséget — hacsak valami közbe nem jön — a beérkezéstől 3—4 hét alatt megmoshat. A társaság, mint czime mutatja, nemcsak az általa mosott gyapju eladását eszközli, hanem mindennemű hátonmosott és timárgyapjut bizományi eladásra is elvállal s azok eladását kiterjedt összeköttetéseinél fogva a leggyorsabban teljesíti. Azon számos kedvezmények közül, melyeket az intézet a hazai gyapjutermelés fokozása szempontjából ügyfeleinek nyújt, kiemelem a következőket:

A nála raktározott gyapjuért sem raktározási díjat, sem biztosítási illetéket nem számít; a 100 kilónként 5—7 forintban megállapított mosatási díjat nagyobb mennyiségeknél tetemesen leszállítja; eladási díj gyanánt csupán 1%-ot s esetleg $\frac{1}{2}\%$ alkuszdíjt számít fel; a mosatlan gyapju számára kölcsön zsákokat díj nélkül, s a mosott gyapjunak tiszta zsákokat olcsó áron enged át s végül — ami legfontosabb — a nála beraktározott gyapjura mérsékelt kamatláb mellett

előlegképen a becsérték $\frac{2}{3}$ -át adja, miáltal a termelő esetleges pénzzsűkség idején nem kénytelen gyapjút bármilyen áron eladni, hanem bevárhatja az eladás legkedvezőbb időpontját. Az intézet alapításától a múlt 1884. év végeig termelők és kereskedők részéről gyári mosásra 17.430,336 kilo zsirban nyírt gyapju s 4.200,494 kilo hátonmosott és kizárólag bizományi eladás céljából 3.286,978 kilo hátonmosott és timárgyapju küldetett be. A mosásra beküldött mennyiségből 6.848,075 kilo tiszta gyapjut nyertek, melynek nagyobb részét, a tulajdonosok, teljes melegegésére, bizományilag eladták s érte 14.501,755 forintot vettek be. Hogy a gyár mily kitűnő tiszta sármentes mosatást szolgáltat, azt a birtokában levő, legelső hazai gazdasági egyletektől, uradalmaktól és termelőktől eredő, százakat meghaladó elismerő levelek eléggé igazolják. A kiállításon a gyár terményei: nevezetesen mosatlan zsiros és mosott hófehér gyapju, műgyapju (Shoddy), mely angol téli szövetek (utánzatok), szőnyeg s egyéb ilyenmű czikkek előállítására használtatik s végül a gyapjumosáskor ülepedett sárból nyert hamu-

zsir, a mezőgazdasági csarnokban, diszes szekrényben vannak elhelyezve. Mint mindezekből látható, a gyári mosatás jobb és tetemesen előnyösebb is a házinál, amit már termelőink nagy része be is látott s a kiállított gyapjak legnagyobb részét a társulat gyárában mosattak. Pár év óta magam is itt mosatom gyapjuimat s munkájával és eladási közvetítésével annyira meg vagyok elégedve, hogy e gyárat minden juhtenyésztő gazdatársamnak a legjobb lelkiismerettel és legmelegebben ajánlhatom.

Jklódy J., okl. gazda.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885. hó július 2-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.92 vétel	8.95 eladás.
ezüstpénz à 20	8.85	8.92
Napoleon d'or (aranypénz)	9.85	9.88
Török lira	11.08	11.12
Orosz imperial	10.08	10.12
Arany	5.80	5.84
Orosz papirrubel	124.—	125.—

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. ad 4010—1885.
telekkvi.

(159)1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brassó megye árvaszéke által képviselt **Galogán Vasilie** árvái mint végrehajtónak **Popovits János** s neje végrehajtást szenvedő, illetve **Marginean Simon** vevő elleni 1200 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a hosszufalusi 1000. számú telekjegyzőkönyvben A + a. foglalt 1898, 1899, 7002—7010. és 9393. helyrajzi számok alatt foglalt fekvőkre az árverést 1519 forint 10 krajcz. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1885-dik évi július hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor Hosszufalu község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én

3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. évi május hó 9-ik napján, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Deési, elnök.

Fára, jegyző.

Minthogy raktáromat megszüntetem, a n. é. közönségnek most

ritka alkalom

nyújtatik,

— **jó zongorát** —

olcsón vásárolni. — Uj pianinok s szárnyzongorák a legjobb minőségben még a saját vételáron alul is kaphatók.

Részletfizetés is elfogadtatik.

Kiváló tisztelettel

Jaschik Gyula.

Piaczter, 26. II. emelet.

(148)2—10

A brassói általános nyugdíj-intézet szavazójogosult tagjai

a Brassóban, szerdán, 1885. július 15-én, esetleg a következő napokon, mindenkor délután 3 órakor a tanácsház termében tartandó

rendkívüli közgyűlésre

oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy tekintettel arra, miszerint a f. é. június hó 18-án tartott rendkívüli közgyűlés az alapszabályok módosítása alkalmával a 38. §. tárgyalása előtt már határozatképtelenné vált, — az alapszabályok 31. §-a értelmében ezen közgyűlés, tekintet nélkül a megjelent résztvevők számára, határozatképes leend.

Tárgysorozat.

1. Az alapszabály-módosítás tárgyalásának folytatása.
2. Választmányi és póttagok esetleges választása.
3. Javaslat az intézet épületénél felhasználatlan maradt telek eladására nézve.

Kelt Brassóban, 1885. évi június hó 27-én.

Az igazgatóság.

U. i. A módosított alapszabályok szerint önjogosult női résztvevők — legalább 10 partialis betéttel — meghatalmazottak által gyakorolhatják szavazási jogukat s meg van engedve szavazójogosult férfitagok képviseltetése is szavazójogosult tagok által. Ennélfogva szíveskedjenek a közgyűlésen magokat képviseltetni ohajtó résztvevő urak, a meghatalmazott számára szükséges meghatalmazás kiállítása és az igazolási jegy megszerzése céljából részvényeikkel ellátva, személyesen vagy a brassói igazgatósághoz, vagy a külső képviselő urak egyikéhez fordulni, a hol a szükséges nyomtatványok rendelkezésre állnak, — hogy a közgyűlésig a képviselt szavazójogosult résztvevők névjegyzéke megállapítható legyen.

(158) 1—3

Értesítés

arról, hogy a nyén-bodza-krasnai hadászati utvonalon 202. h. sz. alatt több év óta fennálló vegyeskereskedés mellé

vendégfogadó

is rendeztetend be s az folyó év június hó 1-ével megnyílik.

Kitűnő ételek-, italokról s különösen speciális sörrel, egy jó kugliról és kirándulások alkalmával — előre teendő rendelkezésre — mindenről gondoskodva leend.

Zajzoni vendég és kirándulást kedvelő környék urait szívesen látja Bodolán, 1885. évi május hó 27.

Kósa Sándor tulajdonos.

(132) 2—3

Ö. Meghívás. T.

A brassói önk. tűzoltó-egylet vasárnap, július 5-én

a kis Honterus-téren erdei ünnepélyt rendez, melyre az egylet pártoló-tagjait, jóakaróit, a helyi összes egyleteket és testületeket ezennel tiszt. meghívja.

Kivonulás regg. 7-kor az őrtanyától. Visszavonulás esti 8 órakor.

A rendezők.

A torontálmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben **EZÜST DISZ-OKLEVELET** nyert.
A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógysz. kiállításon **EZÜST ÉRMET** nyert.
A triezsti 1882. évi kiállításon **BRONZ-ÉRMET** nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon **ELISMERÉSI OKLEVELET** nyert.

A MOHAI ÁGNESS FORRÁS

hazánk egyik legszépsávdúsabb

SAVANYUVIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. szállítónál,
Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500.000 palaczk.